I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2020/2220,

23. detsember 2020,

millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) toetuse kohta 2021. ja 2022. aastal ning muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ning (EL) nr 1307/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja nende määruste kohaldamisega ning määrust (EL) nr 1308/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja sellise toetuse jaotamisega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

võttes arvesse kontrollikoja arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni seadusandlike ettepanekutega 2020. aasta järgse ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) kohta sooviti kehtestada tugev liidu raamistik, tagamaks et ÜPP jääb ühiseks poliitikaks võrdsete tingimustega, andes samas liikmesriikidele suurema vastutuse seatud eesmärkide täitmisel ja sihtide saavutamisel. Sellest tulenevalt peavad liikmesriigid koostama ÜPP strateegiakavad ja rakendama neid pärast nende heakskiitmist komisjoni poolt.

(2) Seadusandlikku menetlust komisjoni seadusandlike ettepanekute jaoks 2020. aasta järgse ÜPP kohta ei lepitud õigel ajal kokku, mis oleks võimaldanud liikmesriikidel ja komisjonil valmistada ette kõik vajalikud elemendid uue õigusraamistiku ja ÜPP strateegiakavade kohaldamiseks alates 1. jaanuarist 2021, nagu komisjon algselt soovitas. See viivitus on toonud endaga liidu põllumajandustootjate ja kogu liidu põllumajandussektori jaoks kaasa ebakindluse ja riskid. Selleks et leevendada nimetatud ebakindlust ja säilitada maapiirkondade ja regioonide elujõulisus ning anda panus keskkonnasäästlikkusse, tuleks käesolevas määruses ette näha ÜPP praeguse, ajavahemikku 2014–2020 hõlmava raamistiku („kehtiv ÜPP raamistik"), normide jätkuv kohaldamine ning katkematud maksed põllumajandustootjatele ja teistele toetusesaajatele ning tagada seeläbi üleminekuperioodil aastatel 2021–2022 (edaspidi „üleminekuperiood") prognoositavus ja stabiilsus kuni kuupäevani, mil hakatakse kohaldama uut õigusraamistikku, mis hõlmab 1. jaanuaril 2023 algavat ajavahemikku (edaspidi „uus õigusraamistik").

([1]) ELT C 232, 14.7.2020, lk 29.
([2]) ELT C 109, 1.4.2020, lk 1.
([3]) Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 22. detsembri 2020. aasta otsus.

(3) Kuna seadusandlikus menetluses komisjoni seadusandlike ettepanekute jaoks 2020. aasta järgse ÜPP kohta on alles vaja kokku leppida ja liikmesriigid veel töötavad välja ÜPP strateegiakavu, samuti on vaja sidusrühmadega konsulteerida, tuleks täiendava kaheaastase ajavahemiku jooksul jätkata kehtiva ÜPP raamistiku kohaldamist. Üleminekuperioodi eesmärk on hõlbustada toetusesaajate sujuvat üleminekut uuele programmitöö perioodile ja näha ette võimalus võtta arvesse komisjoni 11. detsembri 2019. aasta teatist Euroopa rohelise kokkuleppe kohta (edaspidi „Euroopa roheline kokkulepe“).

(4) Selleks et tagada, et põllumajandustootjad ning teised toetusesaajad saaksid Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) 2021. ja 2022. aastal toetust, peaks liit üleminekuperioodi jooksul jätkama sellise toetuse andmist vastavalt kehtiva ÜPP raamistiku tingimustele. Kehtiv ÜPP raamistik kehtestati eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) nr 1303/2013, ([4]) (EL) nr 1305/2013, ([5]) (EL) nr 1306/2013, ([6]) (EL) nr 1307/2013 ([7]) ning (EL) nr 1308/2013 ([8]).

(5) Käesolev määrus peaks andma liikmesriikidele piisavalt aega oma vastavate ÜPP strateegiakavade koostamiseks ning hõlbustama uue õigusraamistiku edukaks rakendamiseks vajalike haldusstruktuuride loomist, eelkõige võimaldades suurendada tehnilist abi. Kõik ÜPP strateegiakavad peaksid olema valmis pärast üleminekuperioodi lõppu jõustuma, et tagada põllumajandussektorile hädavajalik stabiilsus ja kindlus.

(6) Kuna liit peaks üleminekuperioodil maaelu arengu toetamist jätkama, peaks liikmesriikidel olema võimalus rahastada oma pikendatud maaelu arengu programme vastavast 2021. ja 2022. aastaks ette nähtud eelarveeraldisest. Pikendatud programmid peaksid tagama, et määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 59 lõikes 6 osutatud meetmete jaoks reserveeritakse vähemalt sama suur EAFRD osaluse üldine määr, kooskõlas Euroopa rohelises kokkuleppes sätestatud uute eesmärkidega.

(7) Määruses (EL) nr 1303/2013 on sätestatud EAFRD ja muude ühise raamistiku alusel tegutsevate fondide suhtes kohaldatavad ühiseeskirjad. Kõnealust määrust tuleks jätkuvalt kohaldada programmitöö perioodil 2014–2020 EAFRDst toetatavate programmide suhtes ja programmitöö aastatel 2021 ja 2022.

(8) Määruses (EL) nr 1303/2013 rakendamisaruannete, iga-aastaste läbivaatamiskoosolekute, järelhindamiste ja kokkuvõtvate aruannete, kulude rahastamiskõlblikkuse ja kulukohustustest vabastamise ning eelarveliste kulukohustuste jaoks kehtestatud tähtajad on piiratud programmitöö perioodiga 2014–2020. Neid tähtaegu tuleks kohandada, et võtta arvesse EAFRDst antavate toetustega seotud programmide rakendamisperioodi pikendatud kestust.

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

(9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1310/2013 ([9]) ning komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 807/2014 ([10]) on ette nähtud, et selliste teatavate pikaajaliste kohustuste täitmise kulud, mis on võetud vastavalt teatavatele määrustele, millega anti maaelu arengu toetust enne määruse (EL) nr 1305/2013 kohaldamist, tuleks programmitöö perioodil 2014–2020 kanda teatavatel tingimustel jätkuvalt EAFRD alt. Ka programmitöö aastatel 2021–2022 peaksid need kulud olema samadel tingimustel jätkuvalt rahastamiskõlblikud, seni kuni kehtib nende vastav juriidiline kohustus. Õigusselguse ja -kindluse tagamiseks tuleks samuti selgitada, et juriidilised kohustused, mis on võetud varasemate meetmete alusel, mis vastavad määruse (EL) nr 1305/2013 meetmetele, mille suhtes kohaldatakse ühtset haldus- ja kontrollisüsteemi, peaksid kuuluma kõnealuse ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi alla ning nende juriidiliste kohustustega seotud maksed tuleks teha 1. detsembrist kuni järgmise kalendriaasta 30. juunini.

(10) EAFRD-l peaks olema võimalik toetada selliste suutlikkuse suurendamise ja ettevalmistavate meetmete kulude kandmist, mis toetavad kogukonna juhitud kohaliku arengu strateegiate kavandamist ja tulevast rakendamist uue õigusraamistiku alusel.

(11) 2015. aastal, kui määruse (EL) nr 1307/2013 kohaselt jaotati toetusõigusi või olemasolevaid õigusi säilitavates liikmesriikides neid õigusi ümber arvutati, tegi mõni liikmesriik vigu toetusõiguste arvu või väärtuse kindlaksmääramisel. Paljud neist vigadest mõjutavad toetusõiguste väärtust kõigi põllumajandustootjate ja kõigi aastate puhul isegi siis, kui vigu tehti vaid seoses ühe põllumajandustootjaga. Mõned liikmesriigid tegid vigu ka pärast 2015. aastat, kui nad jaotasid toetusõigusi reservist, nt keskmise väärtuse arvutamisel. Selliste rikkumiste puhul kohaldatakse tavaliselt finantskorrektsioone, kuni asjaomane liikmesriik on võtnud parandusmeetmed. Võttes arvesse esimesest jaotamisest möödunud aega, liikmesriikide jõupingutusi toetusõiguste kindlaksmääramisel ja vajaduse korral toetusõiguste korrigeerimisel ning samuti õiguskindluse huvides tuleks toetusõiguste arvu ja väärtust alates teatavast kuupäevast käsitada seaduslike ja korrektsetena.

(12) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 6 kohaselt anti liikmesriikidele võimalus kohaldada toetusõiguste jaotamiseks vähenduskoefitsienti toetusõiguslike hektarite suhtes, mis koosnevad keeruliste ilmastikuoludega piirkondades asuvast püsirohumaast. Alpikarjamaid majandatakse sageli ühiselt ja seetõttu eraldatakse alad igal aastal uuesti, mis tekitab asjaomaste liikmesriikide põllumajandustootjates märkimisväärset ebakindlust. Selle süsteemi rakendamine on osutunud eriti keeruliseks eelkõige seoses asjaomaste alade täpse määratlemisega. Kuna toetusõiguste väärtus piirkondades, kus vähenduskoefitsienti ei kohaldata, sõltub toetusõiguste summast määratud aladel, mõjutab see ebakindlus omakorda asjaomaste liikmesriikide kõiki põllumajandustootjaid. Selleks et muuta nendes liikmesriikides praegu kohaldatavat süsteemi stabiilsemaks ja tagada õiguskindlus asjaomaste liikmesriikide kõigi põllumajandustootjate jaoks nii vara kui võimalik, peaks asjaomastel liikmesriikidel olema võimalik käsitada enne 1. jaanuari 2020 kõigile põllumajandustootjatele antud kõigi toetusõiguste väärtust ja arvu seaduslike ja korrektsetena. Nende toetusõiguste väärtus, ilma et see piiraks õiguskaitsevahendeid, millele üksikutel toetusesaajatel on õigus, peaks olema 31. detsembril 2019 kehtinud 2019. kalendriaasta väärtus.

(13) Toetusõiguste kinnitamisega ei looda erandit liikmesriikide vastutusest EAGFi jagatud eelarve täitmise käigus, mille eesmärk on kaitsta liidu eelarvet reeglitevastaselt tehtud kulutuste eest. Seega ei tohiks enne 1. jaanuari 2021 või erandina enne 1. jaanuari 2020 põllumajandustootjatele jaotatud toetusõiguste kinnitamine piirata komisjoni õigust

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1310/2013, millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antava maaelu arengu toetuse kohta ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 vahendite ja nende jaotamise osas 2014. aastal ning nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1307/2013, (EL) nr 1306/2013 ja (EL) nr 1308/2013 seoses nende kohaldamisega 2014. aastal (ELT L 347, 20.12.2013, lk 865).

([10]) Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 807/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja kehtestatakse üleminekusätted (ELT L 227, 31.7.2014, lk 1).

teha määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 52 osutatud otsuseid seoses maksetega, mis on tehtud mis tahes kalendriaastal kuni aastani 2020 kaasa arvatud, või erandina kuni aastani 2019 kaasa arvatud ning mis on kõnealuste toetusõiguste arvu või väärtuse vigade tõttu reeglitevastased.

(14) Võttes arvesse, et ÜPP uus õigusraamistik on veel vastu võtmata, tuleks teha selgeks, et ülemineku reguleerimiseks praegustelt mitmeks aastaks antavatelt toetuskavadelt uuele õigusraamistikule tuleks kehtestada üleminekukord.

(15) Et piirata olulise hulga kohustuste ülekandmist praegusest maaelu arengu programmitöö perioodist ÜPP strateegiakavadesse, peaks põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetme, mahepõllumajanduse ning loomade heaoluga seotud uute mitmeaastaste kohustuste kestus reeglina piirduma maksimaalselt kolme aastaga. Alates 2022. aastast peaks kehtivate kohustuste pikendamine piirduma ühe aastaga.

(16) Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõikes 5 nähti ette üleminekukord, et hõlbustada toetuste järkjärgulist kaotamist aladel, mida uute piiritlemiskriteeriumide kohaldamise tõttu ei käsitata enam looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladena. Selliseid toetusi sai välja maksta kuni 2020. aastani ja maksimaalselt neljaks aastaks. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/2393 ([11]) pikendati selliste alade uue piiritlemise esialgset tähtaega 2019. aastani. 2018. ja 2019. aastal piiritlemise kehtestanud liikmesriikide põllumajandustootjate puhul ei saanud toetuste järkjärguline kaotamine kesta lubatud maksimaalselt neli aastat. Selleks et jätkata toetuste järkjärgulist kaotamist, peaks liikmesriikidel olema lubatud jätkata toetuste maksmist 2021. ja 2022. aastal, kui see on asjakohane. Selleks et tagada hektari kohta makstava toetuse piisav tase vastavalt määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõikele 5, tuleks 2021. ja 2022. aastal kehtestada toetuse tasemeks 25 eurot hektari kohta.

(17) Kuna põllumajandustootjad puutuvad kliimamuutuste ja suurenenud hinnavolatiilsuse tõttu kokku üha suuremate majandus- ja keskkonnariskidega, nähakse määrusega (EL) nr 1305/2013 ette riskijuhtimismeede, et aidata põllumajandustootjatel nende riskidega toime tulla. See meede hõlmab rahalist toetust ühisfondidele ja sissetuleku stabiliseerimise vahendit. Kõnealuse meetme alusel toetuse andmisel nähti ette eritingimused, et tagada põllumajandustootjate võrdne kohtlemine kogu liidus, konkurentsimoonutuste vältimine ja liidu rahvusvaheliste kohustuste täitmine. Selleks et veelgi edendada kõnealuse meetme kasutamist kõigi sektorite põllumajandustootjate jaoks, tuleks liikmesriikidele anda võimalus vähendada asjaomase vahendi puhul kohaldatavat 30 % künnist, mis toob kaasa põllumajandustootjatele hüvitise maksmise tootmise või sissetuleku vähenemise eest, kuid mitte alla 20 %.

(18) COVID-19 puhangu tagajärjed on avaldanud enneolematut mõju põllumajandustootjatele ja -ettevõtjatele. Liikmesriikides kehtestatud ulatuslike liikumispiirangute pikendamine ning kaupluste, väliturgude, restoranide ja muude külalismajandusettevõtete kohustuslik sulgemine on tekitanud majandushäireid põllumajandussektoris ja maakogukondades ning toonud kaasa likviidsus- ja rahavooprobleeme põllumajandustootjatele ja nendele väikeettevõtjatele, kes tegelevad põllumajandustoodete töötlemise, turustamise või arendamisega. COVID-19 puhangust tuleneva kriisi mõjule reageerimiseks tuleks määruse (EL) nr 1305/2013 artiklis 39b osutatud meetme kestust pikendada, et tegeleda likviidsusprobleemidega, mis seavad ohtu põllumajandustegevuse ning põllumajandustoodete töötlemise, turustamise või arendamisega tegelevate väikeettevõtete jätkamise. Selle meetme toetust tuleks rahastada kuni 2 % ulatuses EAFRD vahenditest, mis on eraldatud liikmesriikidele programmitöö perioodil 2014–2020.

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2393, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta, (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta, (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ning (EL) nr 652/2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta (ELT L 350, 29.12.2017, lk 15).

(19) Et kogukonna juhitud kohaliku arengu jaoks ette nähtud vahendid ei jääks programmitöö aastatel 2021 ja 2022 kasutamata, peaksid liikmesriigid, kes kasutavad võimalust kanda summad otsetoetuste alt maaelu arengu alla, saama kohaldada kogukonna juhitud kohaliku arengu jaoks antavat 5 % suurust ja Horvaatia puhul 2,5 % suurust miinimumeraldist üksnes EAFRDst maaelu arenguks antava toetuse suhtes, mida on pikendatud kuni 31. detsembrini 2022 ja mis on arvutatud enne otsetoetuste summade ülekandmist.

(20) Kooskõlas nõukogu määrusega (EL) 2020/2094, ([12]) millega luuakse Euroopa Liidu taasterahastu („taasterahastu") COVID-19 kriisi järgse taastumise toetamiseks („taasterahastu määrus"), tuleks teha 2021. ja 2022. aastaks kättesaadavaks täiendavad vahendid, mille abil leevendada COVID-19 kriisi mõju ja selle tagajärgi liidu põllumajandussektorile ja maapiirkondadele.

(21) Arvestades ennenägematuid probleeme, millega liidu põllumajandussektor ja maapiirkonnad COVID-19 kriisi tõttu silmitsi seisavad, tuleks taasterahastust antavaid täiendavaid vahendeid kasutada määruse (EL) nr 1305/2013 kohaste meetmete rahastamiseks, sillutades teed majanduse vastupanuvõimeliseks, kestlikuks ja digitaalseks taastumiseks kooskõlas liidu keskkonnaalaste ja kliimakohustustega ning Euroopa rohekokkuleppes esitatud uute ambitsioonidega.

(22) Liikmesriigid ei peaks seega vähendama oma olemasolevate maaelu arengu programmide keskkonnaambitsiooni. Nad peaksid täiendavate vahendite puhul tagama samasuguse osaluse üldise määra, nagu on nende maaelu arengu programmides reserveeritud EAFRD toetuse raames rahastatavatele keskkonda ja kliimat eriti säästvatele meetmetele (kaitse taseme säilitamise põhimõte). Lisaks tuleks vähemalt 37 % taasterahastu täiendavatest vahenditest näha ette keskkonda ja kliimat eriti säästvatele meetmetele, samuti loomade heaolu meetmetele ja LEADERile. Peale selle tuleks vähemalt 55 % nendest täiendavatest vahenditest näha ette meetmetele, millega edendatakse majanduslikku ja sotsiaalset arengut maapiirkondades, nimelt investeeringud materiaalsesse varasse, põllumajandusettevõtete ja ettevõtluse areng, põhiteenuste ja külauuenduse toetamine maapiirkondades ning koostöö.

(23) Kui liikmesriigid ei suuda järgida kaitse taseme säilitamise põhimõtet, peaks neil olema võimalus teha erand kohustusest eraldada vähemalt 55 % taasterahastu täiendavatest vahenditest meetmetele, mis edendavad maapiirkondade majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning nad peaksid eelistatult toetama meetmeid, mis on keskkonda ja kliimat eriti säästvad. Kuid selleks, et tagada liikmesriikidele piisav paindlikkus, peaks liikmesriikidel olema ka võimalus teha kõnealuste täiendavate vahendite osas kaitse taseme säilitamise põhimõttest erand sellises ulatuses, mis on vajalik selleks, et täita kõnealust 55 % kohustust.

(24) Taasterahastust antavate täiendavate vahendite suhtes kohaldatakse eritingimusi. Kõnealused täiendavad vahendid tuleks seega kavandada ja neid tuleks seirata maaelu arenguks antavast liidu toetusest eraldi, kohaldades samal ajal üldjuhul määruses (EL) nr 1305/2013 sätestatud norme. Seega tuleks neid täiendavaid vahendeid rakendada määrusega (EL) nr 1305/2013 ja käsitada kõnealuse määruse raames summadena, millega rahastatakse EAFRD raames võetavaid meetmeid. Sellest tulenevalt tuleks põhimõtteliselt kohaldada norme, mis on sätestatud määruses (EL) nr 1305/2013 (sealhulgas maaelu arengu programmide muutmist käsitlevad normid), määruses (EL) nr 1306/2013 (sealhulgas kulukohustuste automaatset vabastamist käsitlevad normid) ning määruses (EL) nr 1307/2013, välja arvatud juhul, kui käesolevas määruses on ette nähtud teisiti.

(25) Kehtestada tuleks konkreetne liidu kaasrahastamise maksimummäär, samuti suurem toetusmäär investeeringutele, mis aitavad kaasa majanduse vastupanuvõimelisele, kestlikule ja digitaalsele taastumisele, ning noortele põllumajandustootjatele antav toetus, et tagada taasterahastust antavate täiendavate vahendite piisav finantsvõimendus.

(26) Et tagada järjepidevus üleminekuperioodil, tuleks põllumajandussektori kriisireserv 2021. ja 2022. aastaks säilitada. Asjakohane reservisumma aastateks 2021 ja 2022 tuleks lisada sellesse reservi.

(27) EAFRDst eelrahastamise puhul tuleks täpsustada, et ei käesoleva määruse kohaselt EAFRDst toetatavate programmide pikendamine kuni 31. detsembrini 2022 ega ka täiendavate vahendite kättesaadavaks tegemine taasterahastu määruse alusel ei tohiks kaasa tuua asjaomaste programmide täiendavat eelrahastamist.

([12]) Nõukogu 14. detsember 2020. aasta määrus (EL) 2020/2094, millega luuakse Euroopa Liidu taasterahastu, et toetada majanduse taastumist pärast COVID-19 kriisi (ELT L 433, 22.12.2020, lk 23).

(28) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 11 kohaselt on liikmesriikidel praegu üksnes kohustus teatada aastatel 2015–2020 oma otsustest, mis on võetud kõnealuse artikli kohaselt, ning hinnangulistest summadest, mis saadakse, kui asjaomase kalendriaasta kohta põllumajandustootjale antavate otsetoetuste summat vähendatakse summa osast, mis ületab 150 000 eurot. Olemasoleva süsteemi jätkumise tagamiseks peaksid liikmesriigid teatama oma kõnealuse artikli kohaselt võetud otsused ja vähendamisega seotud hinnangulised summad ka 2021. ja 2022. kalendriaastal.

(29) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 14 kohaselt võivad liikmesriigid kalendriaastate 2014–2020 puhul paigutada rahalisi vahendeid otsetoetuste ja maaelu arengu vahel ümber. Tagamaks, et liikmesriigid võivad järgida oma strateegiat, peaks kahe samba vahelist paindlikkust olema võimalik kasutada ka 2021. kalendriaastal (eelarveaasta 2022) ja 2022. kalendriaastal (eelarveaasta 2023).

(30) Et komisjon saaks kehtestada eelarve ülemmäärad vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 22 lõikele 1, artikli 36 lõikele 4, artikli 42 lõikele 2, artikli 49 lõikele 2, artikli 51 lõikele 4 ja artikli 53 lõikele 7, on vaja, et liikmesriigid teataksid oma otsused kummagi kavaga seotud rahaeraldiste kohta 2021. kalendriaasta puhul 19. veebruariks 2021 ja rahaeraldiste kohta 2022. kalendriaasta puhul 1. augustiks 2021.

(31) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 22 lõikega 5 on ette nähtud toetusõiguste väärtuse lineaarne korrigeerimine juhul, kui põhitoetuskava ülemmäära muudetakse ja see on liikmesriigi otsuse tõttu eelneva aasta ülemmäärast erinev ja mõjutab põhitoetuskava ülemmäära. Kõnealuse määruse II lisa kohaldamise pikendamine riiklike ülemmäärade puhul pärast 2020. kalendriaastat ja võimalikud iga-aastased muudatused võivad mõjutada põhitoetuskava ülemmäära. Et liikmesriigid saaksid täita kõnealuse määruse artikli 22 lõikes 4 sätestatud nõuet, mille kohaselt peab kõigi toetusõiguste ja reservide koguväärtus olema võrdne põhitoetuskava ülemmääraga, on seetõttu asjakohane näha ette lineaarne kohandamine, et kohaneda kõnealuse määruse II lisa kohaldamise pikendamise või selle lisa muudatustega üleminekuperioodil. Et võimaldada liikmesriikidele suuremat paindlikkust, on asjakohane lubada neil kohandada toetusõiguste või reservi väärtust, tehes seda võimaluse korral erinevate kohandamismääradega.

(32) Kooskõlas kehtiva õigusraamistikuga teatasid liikmesriigid 2014. aastal oma 2020. kalendriaastani kehtivatest otsustest selle kohta, kuidas jaotada põhitoetuskava iga-aastast riiklikku ülemmäära piirkondade vahel ning võimalikud iga-aastased järkjärgulised muudatused määrusega (EL) nr 1307/2013 hõlmatud perioodil. On vaja, et liikmesriigid teataksid sellistest otsustest ka 2021. ja2022. kalendriaasta kohta.

(33) Peamine protsess, mille abil põllumajandustootjate vahelise otsese sissetulekutoetuse võrdsemat jaotamist saavutada, on riigisisese otsetoetuste ühtlustamise mehhanism. Varasemast olukorrast tulenevaid individuaalseid erinevusi on üha raskem põhjendada. Määruse (EL) nr 1307/2013 kohane riigisisese ühtlustamise põhimudel seisneb selles, et liikmesriigid kohaldavad alates 2015. aastast kõigi riikliku või piirkondliku tasandi toetusõiguste suhtes ühtset kindlat määra. Et tagada sujuvam üleminek ühtsele väärtusele, sätestati erand, mis võimaldab liikmesriikidel aastatel 2015–2019 diferentseerida toetusõiguste väärtusi osalise otsetoetuste ühtlustamise alusel; seda erandit nimetatakse ka „tunneli mudeliks“. Mõned liikmesriigid on kõnealust erandit kasutanud. Et jätkata protsessi otsetoetuste võrdsemaks jaotamiseks, peaksid liikmesriigid saama pärast 2019. aastat liikuda edasi riikliku või piirkondliku keskmise suunas, selle asemel et kehtestada ühtne kindel määr või hoida toetusõiguste väärtus 2019. aasta tasemel. Liikmesriikide vastavat võimalust tuleks seetõttu rakendada alates 1. jaanuarist 2021. Liikmesriigid peaksid teatama komisjonile igal aastal oma otsuse järgmise aasta kohta.

(34) Käesoleva määrusega muudetavaid määruse (EL) nr 1307/2013 sätteid kõigi toetusõiguste kohandamise kohta tuleks kohaldada tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2020, selgitamaks, et liikmesriigid suutsid läheneda pärast 2019. aastat.

(35) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 30 on ette nähtud, et reservist jaotatud toetusõiguste väärtust tuleb igal aastal järk-järgult muuta, et võtta arvesse kõnealuse määruse II lisas sätestatud riikliku ülemmäära iga-aastaseid tasemeid, mis kajastavad reservi mitmeaastast haldamist. Neid norme tuleks kohandada, et võtta arvesse võimalust muuta nii kõigi jaotatud toetusõiguste kui ka reservi väärtust, et kohanduda kõnealuse määruse II lisa summa muutumisega võrreldes eelneva aastaga. Liikmesriikides, kes on otsustanud jätkata riigisiseste otsetoetuste ühtlustamist, tuleks seda teha aastapõhiselt. Kalendriaastate 2020, 2021 ja 2022 puhul on vaja õiguste eraldamise aastal kindlaks määrata ainult jooksva aasta toetusõiguse väärtus. Vastaval aastal reservist jaotatavate toetusõiguste ühikuväärtus

tuleks arvutada pärast reservi võimalikku kohandamist vastavalt kõnealuse määruse artikli 22 lõikele 5. Igal järgneval aastal tuleks reservist jaotatavate toetusõiguste väärtust kohandada vastavalt kõnealuse määruse artikli 22 lõikele 5.

(36) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 36 on sätestatud ühtse pindalatoetuse kava kohaldamine kuni 31. detsembrini 2020. On asjakohane lubada pikendada ühtse pindalatoetuse kava 2021. ja 2022. aastale.

(37) Kuna käesolevas määruses sätestatud muudatus, millega muudetakse määruse (EL) nr 1307/2013 II lisa, jõustub liikmesriikide jaoks liiga hilja, et järgida teatud teatamiskohustuste esialgset tähtpäeva 2020. aastal, on vaja edasi lükata tähtpäev, milleks liikmesriigid peavad tegema otsuse võtta ümberjaotav toetus esimest korda kasutusele 2021. või 2022. aastal ja teatama sellest otsusest komisjonile. On asjakohane kehtestada see tähtpäev samaks ajaks kui sammastevahelise paindlikkusega seotud otsuste tegemise tähtpäev.

(38) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 37 kohaselt võivad ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad liikmesriigid otsustada anda ajavahemikul 2015–2020 riiklikku üleminekutoetust, et vältida toetuse järsku ja märkimisväärset vähenemist sektorites, mis said riiklikku üleminekutoetust kuni 2014. aastani. Tagamaks, et üleminekuperioodil täidab selline abi jätkuvalt oma rolli nende konkreetsete sektorite põllumajandustootjate sissetuleku toetamisel, tuleks ette näha, et kõnealust toetust jätkatakse samadel tingimustel ja samade piirangute kohaselt nagu ajavahemikul 2015–2020.

(39) Õiguskindluse huvides tuleks selgitada, et määruse (EL) nr 1307/2013 artiklitega 41 ja 42 lubatakse liikmesriikidel igal aastal oma otsused ümberjaotava toetuse kohta läbi vaadata. 2021. ja 2022. aastal kohaldatava läbivaatamise tähtpäev tuleks kehtestada samaks ajaks kui sammastevahelise paindlikkusega seotud otsuste tähtpäev.

(40) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikega 10 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, mis võimaldavad liikmesriikidel otsustada, et tootmiskohustusega seotud vabatahtliku toetuse maksmist võidakse jätkata kuni aastani 2020 nende tootmisühikute alusel, mille eest varasemal võrdlusperioodil sellist toetust anti. Selle õiguse eesmärk on tagada võimalikult suur sidusus liidu kavade vahel, mis on suunatud sektoritele, kus teatavatel aastatel võib esineda turgude struktuurilist tasakaalustamatust. Seetõttu on asjakohane pikendada seda õigust, et see laieneks samuti 2021. ja 2022. aastale.

(41) Kuna käesolevas määruses sätestatud muudatus, millega muudetakse määruse (EL) nr 1307/2013 II lisa, jõustub liikmesriikide jaoks liiga hilja, et järgida esialgset tähtpäeva teatud teatamiskohustustele 2020. aastal, on vaja edasi lükata tähtpäev, milleks liikmesriigid peavad tegema otsuse võtta vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus esimest korda kasutusele 2021. või 2022. aastal ja teatama sellest otsusest komisjonile. On asjakohane kehtestada see tähtpäev samaks ajaks kui sammastevahelise paindlikkusega seotud otsuste tegemise tähtpäev. Samuti tuleks samale ajale edasi lükata liikmesriikide otsuse tähtpäev jätkata 2021. ja 2022. aastal vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse andmist või lõpetada selle andmine ning teatada sellest otsusest komisjonile.

(42) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 54 on sätestatud vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetust käsitlevate liikmesriikide teatiste elemendid. On asjakohane selgitada, et kõnealused teated 2021. ja 2022. kalendriaasta kohta peaksid sisaldama protsendimäära riiklikust ülemmäärast, mida kasutatakse kõnealuse toetuse rahastamiseks 2021. ja 2022. aastal.

(43) Määruses (EL) nr 1308/2013 on sätestatud põllumajandusturgude ühise korralduse normid ning teatavad toetuskavad. Komisjoni seadusandlikes ettepanekutes ÜPP kohta pärast 2020. aastat nähti ette, et need toetuskavad tuleks integreerida liikmesriikide tulevastesse ÜPP strateegiakavadesse. Selleks et tagada kõnealuste toetuskavade sujuv integreerimine tulevasse ÜPP-sse, tuleks sätestada normid iga sellise toetuskava kestuse kohta, mida üleminekuperioodi jooksul uuendatakse. Oliiviõli- ja lauaoliivisektori toetuskava puhul peaks seetõttu ajavahemikuks 1. aprillist 2018 kuni 31. märtsini 2021 koostatud käimasolevatele tööprogrammidele järgnema uued tööprogrammid, mis kestaksid 1. aprillist 2021 kuni 31. detsembrini 2022. Puu- ja köögiviljasektori käimasolevaid rakenduskavasid, mille maksimaalne viieaastane kestus ei ole lõppenud, võib pikendada üksnes kuni 31. detsembrini 2022. Puu- ja köögiviljasektori uued rakenduskavad tuleks heaks kiita ainult maksimaalselt kolmeks aastaks. Mesindussektori olemasolevaid riiklikke programme, mis on koostatud ajavahemikuks 1. augustist 2019 kuni 31. juulini 2022, tuleks pikendada kuni 31. detsembrini 2022.

(44) COVID-19 pandeemia põhjustatud kriis takistas viinamarjakasvatajatel, kellel oli 2020. aastal aeguv istutusluba uusistutuseks või taasistutuseks, suurel määral kasutada neid lube planeeritult nende kehtivuse viimasel aastal. Selleks et vältida kõnealuste istutuslubade kaotsiminekut ja vähendada istutustingimuste halvenemise ohtu, on vaja lubada pikendada selliste uusistutuseks või taasistutuseks antud istutuslubade kehtivusaega, mis kaotavad kehtivuse 2020. aastal. Seepärast tuleks kõiki 2020. aastal aeguvaid uusistutuseks või taasistutuseks antud istutuslube pikendada kuni 31. detsembrini 2021. Võttes arvesse muutusi turuväljavaadetes, peaks 2020. aastal aeguvate istutuslubade omanikel olema võimalus oma lube mitte kasutada, ilma et nende suhtes kohaldataks halduskaristusi.

(45) Käesoleva määrusega muudetavaid määruse (EL) nr 1308/2013 sätteid uusistutuseks või taasistutuseks antavate istutuslubade kohta, mis kaotavad kehtivuse 2020. aastal, tuleks seoses COVID-19 pandeemia põhjustatud häiretega ning raskustega, mis see tõi kaasa istutuslubade kasutamisele, kohaldada tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2020.

(46) 2013. aastal kehtestati üleminekusätted, et tagada sujuv üleminek endiselt viinapuude istutusõiguste süsteemilt uuele istutuslubade süsteemile, eelkõige selleks, et vältida ülemäärast istutamist enne kõnealuse uue süsteemi algust. Istutusõiguste istutuslubadeks muutmise taotluste esitamise viimane tähtpäev on 31. detsember 2020. Istutuslubasid peab kasutama taotleja ja need ei ole kaubeldavad, nagu seda olid varasemad istutusõigused. Lisaks võidakse istutusloa taotlejatelt nõuda vastava suurusega viinamarjaistanduse olemasolu, mis võib viia olukorrani, kus istutusõiguste omanikud ei ole veel suutnud omandada vastava suurusega viinamarjaistandusi, et kasutada oma istutusõiguste muutmisest tulenevaid istutuslube. COVID-19 pandeemia tõsine majanduslik mõju veinisektorile on põhjustanud viinamarjakasvatajatele rahavooprobleeme ja ebakindlust seoses tulevase nõudlusega veini järele. Viinamarjakasvatajaid, kellel on endiselt alles istutusõigused, ei tohiks sundida otsustama, kas nad soovivad muuta oma istutusõigused istutuslubadeks, kui nad seisavad silmitsi erakordsete raskustega, mis on tingitud COVID-19 pandeemia põhjustatud kriisist, eriti kuna nende suhtes kohaldataks halduskaristust, kui nad muutmisest tulenevaid istutuslube ei kasuta. Liikmesriikidel, kes lubasid viinamarjakasvatajatel esitada istutusõiguste muutmise taotlusi kuni 31. detsembrini 2020, peaks seetõttu olema võimalik pikendada selliste taotluste esitamise tähtaega kuni 31. detsembrini 2022. Sellest tulenevalt tuleks selliste muudetud istutuslubade kehtivusaja lõpptähtpäeva kohandada ja see peaks olema 31. detsember 2025.

(47) Määruse (EL) nr 1308/2013 artikliga 214a lubati Soomel anda teatavatel tingimustel Lõuna-Soomes riiklikku toetust kuni 2020. aastani, kui komisjon selleks loa annab. Selleks et tagada nimetatud toetuse maksmise järjepidevus üleminekuperioodil, on vaja, et kõnealuse riikliku toetuse andmine oleks jätkuvalt lubatud samadel tingimustel ja samades summades nagu 2020. aastal.

(48) Oliiviõlituru toimimise parandamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik otsustada tarnimise reguleerimiseks mõeldud turustamiseeskirjade rakendamise üle. Kõnealuste otsuste reguleerimisalasse ei tohiks aga kuuluda konkurentsi moonutada võivad tavad.

(49) Hiljutised sündmused on näidanud, et põllumajandustootjaid ohustab üha enam sissetulekute kõikumine, mis on osaliselt tingitud tururiskist ja osaliselt äärmuslikest ilmastikuoludest ning sagedastest sanitaar- ja fütosanitaarkriisidest, mis mõjutavad liidu põllumajandusloomi ja -saadusi. Julgustades põllumajandustootjaid sissetulekute kõikumise mõju leevendamiseks säästma headel aastatel, et üle elada halvad aastad, tuleks riiklikud maksumeetmed, mille kohaselt põllumajandustootjatele kehtiv tulumaksubaas arvutatakse mitmeaastase perioodi alusel, riigiabi eeskirjade kohaldamisest välja jätta.

(50) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt ÜPP praeguse raamistiku jätkuv kohaldamine ning katkestamatu toetus põllumajandustootjatele ja teistele toetusesaajatele, tagades seeläbi üleminekuperioodil prognoositavuse ja stabiilsuse, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(51) Käesoleva määruse suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 322 alusel vastu võetud horisontaalseid finantsnorme. Need normid on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) 2018/1046 ([13]) ning nendega määratakse ennekõike kindlaks eelarve kehtestamise ja täitmise menetlus (toetused, hanked, auhinnad ja eelarve kaudne täitmine) ning nähakse ette finantsjuhtimises osalejate vastutuse kontroll. ELi toimimise lepingu artikli 322 alusel vastu võetud normid sisaldavad ka tingimuslikke üldsätteid liidu eelarve kaitseks.

(52) Määruseid (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013, (EL) nr 1307/2013 ja (EL) nr 1308/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta.

(53) Selleks et tagada taasterahastu määruse alusel kättesaadavaks tehtud täiendavate vahendite kättesaadavus alates 1. jaanuarist 2021, peaks käesoleva määruse taasterahastu toetust käsitlevaid sätteid kohaldama tagasiulatuvalt alates sellest kuupäevast.

(54) Arvestades tungivat vajadust tagada põllumajandussektorile praeguses olukorras viivitamata õiguskindlus, peaks käesolev määrus jõustuma võimalikult kiiresti, järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLEMINEKUSÄTTED

***I* PEATÜKK**

Määruste (EL) nr 1303/2013 ja (EL) nr 1310/2013 kohaste teatavate perioodide pikendamine ning määruse (EL) nr 1303/2013 kohaldamise jätkamine programmitöö aastateks 2021 ja 2022

Artikkel 1

Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist toetatavate programmide kestuse pikendamine

1. Käesolevaga pikendatakse Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) toetatavate programmide puhul määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 26 lõikes 1 sätestatud 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020 kestvat ajavahemikku kuni 31. detsembrini 2022.

2. EAFRDst toetatavate programmide kestuse pikendamine, millele on osutatud käesoleva artikli lõikes 1, ei piira vajadust esitada taotlus maaelu arengu programmide muutmiseks üleminekuperioodiks, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 11 punktis a. Sellise muudatusega tagatakse, et kõnealuse määruse artikli 59 lõikes 6 osutatud meetmetele reserveeritakse EAFRD osaluse vähemalt sama suur üldine määr.

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 1303/2013 jätkuv kohaldamine EAFRDst toetatavatele programmidele

1. Määrust (EL) nr 1303/2013 kohaldatakse jätkuvalt programmidele, mida rahastatakse EAFRDst programmitöö perioodil 2014–2020 ja mida on pikendatud vastavalt käesoleva määruse artiklile 1.

2. Programmide puhul, mida on pikendatud vastavalt käesoleva määruse artiklile 1, pikendatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 50 lõikes 1, artikli 51 lõikes 1, artikli 57 lõikes 2, artikli 65 lõigetes 2 ja 4 ning artikli 76 esimeses lõigus viidatud ajavahemikke ja tähtaegu kahe aasta võrra.

([13]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

3. Programmide puhul, mida on pikendatud vastavalt käesoleva määruse artiklile 1, muudavad liikmesriigid määruse (EL) nr 1303/2013 II lisas sätestatud tulemusraamistiku raames kehtestatud eesmärke, et kehtestada eesmärgid 2025. aastaks. Nende programmide puhul käsitatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 22 lõike 7 või määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 8 lõike 3, artikli 67, artikli 75 lõike 5 ja artikli 76 lõike 1 kohaselt vastu võetud rakendusaktides sisalduvaid viiteid 2023. aasta eesmärkidele viidetena 2025. aasta eesmärkidele.

4. Lõppkuupäev milleks komisjon peab koostama määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 57 lõike 4 kohase kokkuvõtva aruande, milles esitatakse EAFRD järelhindamiste peamised tulemused, on 31. detsember 2027.

Artikkel 3

Teatavat liiki kulude rahastamiskõlblikkus üleminekuperioodi vältel

Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 2 lõike 2, määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõike 2 ja määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 38 kohaldamist, on määruse (EL) nr 1310/2013 artikli 3 lõikes 1 ja delegeeritud määruse (EL) nr 807/2014 artiklis 16 osutatud kulud rahastamiskõlblikud EAFRDst toetuse saamiseks, mida makstakse 2021. ja 2022. aasta eraldistest EAFRDst toetatavatele programmidele, mida pikendati vastavalt käesoleva määruse artiklile 1, järgmistel tingimustel:

a) sellised kulud on ette nähtud üleminekuperioodi aastatele vastavas maaelu arengu programmis;

b) määruse (EL) nr 1305/2013 alusel kohaldatakse määruse (EL) nr 1310/2013 I lisas ja delegeeritud määruse (EL) nr 807/2014 I lisas sätestatud vastava meetme EAFRD osaluse määra;

c) määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 2 osutatud süsteemi kohaldatakse juriidilistele kohustustele, mis on võetud meetmete raames, mis vastavad toetusele, mida antakse kooskõlas määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktidega a ja b ning artiklitega 28–31, 33, 34 ja 40, ja asjaomased tegevused on selgelt kindlaks määratud, ning

d) maksed seoses käesoleva artikli punktis c osutatud juriidiliste kohustustega tehakse määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 75 sätestatud tähtaja jooksul.

II PEATÜKK

Tulevaste kogukonna juhitud kohaliku arengu strateegiate ettevalmistamine programmitöö aastatel 2021 ja 2022

Artikkel 4

Kogukonna juhitud kohalik areng

Käesoleva määruse artikli 1 kohaselt pikendatud programmide puhul võib EAFRD toetada sellise suutlikkuse suurendamise ja selliste ettevalmistavate meetmete kulude kandmist, mis toetavad kogukonna juhitud kohaliku arengu strateegia kavandamist ja tulevast rakendamist uue õigusraamistiku alusel.

III PEATÜKK

Toetusõigused põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste puhul

Artikkel 5

Lõplikud toetusõigused

1. Enne 1. jaanuari 2020 põllumajandustootjatele määratud toetusõigusi käsitatakse alates 1. jaanuarist 2021 seaduslike ja korrektsetena. Nende toetusõiguste seaduslikuks peetav väärtus on 31. detsembril 2020 kehtinud 2020. kalendriaasta väärtus.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib liikmesriik, kes on kasutanud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6 sätestatud võimalust, põllumajandustootjate õiguspäraseid ootusi austades otsustada, et kõik enne 1. jaanuari 2020 antud toetusõigused loetakse sellest kuupäevast alates seaduslikeks ja korrektseteks. Sellisel juhul on nende toetusõiguste seaduslikuks ja korrektseks peetav väärtus 31. detsembril 2019 kehtinud 2019. kalendriaasta väärtus.

3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse, ilma et see piiraks liidu selliste õigusaktide asjaomaste artiklite kohaldamist, milles käsitletakse toetusõiguste väärtust alates 2020. kalendriaastast ja edaspidi, eelkõige määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 22 lõiget 5 ja artikli 25 lõiget 12.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata faktiliselt ebakorrektsete taotluste põhjal põllumajandustootjatele määratud toetusõigustele, välja arvatud siis, kui põllumajandustootja ei oleks saanud viga tegelikkuses avastada.

5. Käesoleva artikli lõiked 1 ja 2 ei piira komisjoni õigust teha määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 52 osutatud otsuseid kulude kohta seoses igal kalendriaastal kuni aastani 2020 (kaasa arvatud) makstud toetustega, kui kohaldatakse käesoleva artikli lõiget 1, või kuni aastani 2019 (kaasa arvatud), kui kohaldatakse käesoleva artikli lõiget 2.

IV PEATÜKK

Üleminekusätted seoses maaelu arenguga

Artikkel 6

Määrusega (EL) nr 1305/2013 seonduvate kulude ning teatavate määrusega (EÜ) nr 1698/2005 ja määrusega (EÜ) nr 1257/1999 seonduvate kulude rahastamiskõlblikkus

Määruse (EL) nr 1305/2013 alusel kantud kulud, mis on seotud juriidiliste kohustustega toetusesaajate suhtes ning nõukogu määruste (EÜ) nr 1698/2005 ([14]) ja (EÜ) nr 1257/1999 ([15]) alusel kantud teatavad kulud võivad olla ajavahemikul 2023–2027 EAFRDst toetuse saamiseks rahastamiskõlblikud alates 1. jaanuarist 2023 tingimustel, mis määratakse kindlaks vastavalt ajavahemikul 2023–2027 kohaldatavale ÜPP õigusraamistikule.

II JAOTIS

MUUDATUSED

Artikkel 7

Määruse (EL) nr 1305/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1305/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 8 lõike 1 punkti h muudetakse järgmiselt:

   a) alapunkt i asendatakse järgmisega:

      „i) tabel, milles vastavalt käesoleva määruse artikli 58 lõikele 4 ja artikli 58a lõikele 2 näidatakse igaks aastaks kavandatud EAFRD osaluse kogusumma. Selles tabelis näidatakse eraldi käesoleva määruse artikli 58a lõikes 2 osutatud täiendavad vahendid. Kui see on asjakohane, näidatakse selles tabelis EAFRD osaluse kogusumma all

([14]) Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuse kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

([15]) Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80).

eraldi ka sellised eraldised, mis on ette nähtud vähem arenenud piirkondade jaoks, ning määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 7 lõike 2 kohaselt EAFRD-le üle kantud rahalised vahendid. EAFRD kavandatud aastane osalus on vastavuses mitmeaastase finantsraamistikuga;";

b) alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) tabel, milles on iga meetme, iga EAFRD osaluse erimääraga tegevuse liigi, artikli 37 lõikes 1 ja artiklis 39a osutatud tegevuse liigi, artikli 38 lõikes 3 ja artikli 39 lõikes 1 osutatud tegevuse liigi, kui liikmesriik kohaldab protsendimäära, mis on väiksem kui 30 %, ning tehnilise abi kohta sätestatud liidu osaluse kavandatud kogusumma ning kohaldatav EAFRD osaluse määr. Kui see on asjakohane, näidatakse kõnealuses tabelis eraldi EAFRD osaluse määr vähem arenenud piirkondade ning muude piirkondade jaoks;".

2) Artikli 28 lõikesse 5 lisatakse järgmised lõigud:

„Uute, alates 2021. aastast võetavate kohustuste jaoks määravad liikmesriigid oma maaelu arengu programmides lühema, ühe kuni kolme aasta pikkuse ajavahemiku.

Kui liikmesriigid näevad ette kohustuste iga-aastase pikendamise pärast esimese lõigu kohase esialgse ajavahemiku lõppemist, ei tohi pikendamine alates 2022. aastast ületada ühte aastat.

Erandina teisest lõigust võivad liikmesriigid uute, 2021. ja 2022. aastal võetavate kohustuste jaoks määrata oma maaelu arengu programmides kohustuste laadi ning kavandatud keskkonna- ja kliimaeesmärkide laadi alusel pikema ajavahemiku kui kolm aastat."

3) Artikli 29 lõikesse 3 lisatakse järgmised lõigud:

„Uute, alates 2021. aastast võetavate kohustuste jaoks määravad liikmesriigid oma maaelu arengu programmides lühema, ühe kuni kolme aasta pikkuse ajavahemiku.

Kui liikmesriigid näevad mahepõllumajandusega jätkamiseks ette kohustuste iga-aastase pikendamise pärast esimese lõigu kohase esialgse ajavahemiku lõppemist, ei tohi pikendamine alates 2022. aastast ületada ühte aastat.

Erandina teisest lõigust võivad liikmesriigid uute, 2021. ja 2022. aastal võetavate kohustuste jaoks, juhul kui toetust antakse mahepõllumajandusele üleminekuks, määrata oma maaelu arengu programmides pikema ajavahemiku kui kolm aastat."

4) Artikli 31 lõike 5 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Aastatel 2021 ja 2022 võivad liikmesriigid, kus järk-järgult vähenevaid toetusi ei ole antud maksimaalse nelja aasta jooksul kuni aastani 2020, otsustada jätkata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/2220 * artikli 1 kohaselt pikendatud programmide puhul nende toetuste maksmist kuni 2022. aasta lõpuni, kuid mitte rohkem kui kokku neli aastat. Sellisel juhul ei tohi aastatel 2021 ja 2022 makstavad toetused ületada 25 eurot hektari kohta.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2020/2220, millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) toetuse kohta 2021. ja 2022. aastal ning muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ning (EL) nr 1307/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja nende määruste kohaldamisega ning määrust (EL) nr 1308/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja sellise toetuse jaotamisega (ELT L 437, 28.12.2020, lk 1)."

5) Artikli 33 lõikesse 2 lisatakse järgmised lõigud:

„Uute, alates 2021. aastast võetavate kohustuste jaoks määravad liikmesriigid oma maaelu arengu programmides lühema, ühe kuni kolme aasta pikkuse ajavahemiku.

Kui liikmesriigid näevad ette kohustuste iga-aastase pikendamise pärast teise lõigu kohase esialgse ajavahemiku lõppemist, ei tohi pikendamine alates 2022. aastast ületada ühte aastat.

Erandina kolmandast lõigust võivad liikmesriigid uute, 2021. ja 2022. aastal võetavate kohustuste jaoks määrata oma maaelu arengu programmides kohustuste laadi ning kavandatud loomade heaolu alase kasu laadi alusel pikema ajavahemiku kui kolm aastat.“

6) Artikli 38 lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 36 lõike 1 punkti b kohast toetust antakse üksnes sellise kahju hüvitamiseks, mille on põhjustanud ebasoodsad ilmastikutingimused, looma- või taimehaigus, kahjurite levik või direktiivi 2000/29/EÜ kohaselt võetud meetmed taimehaiguse või kahjuripuhangu või keskkonnajuhtumi likvideerimiseks või selle leviku piiramiseks, mille tõttu on kahjustunud rohkem kui 30 % asjaomase põllumajandustootja eelneva kolme aasta keskmisest aastatoodangust või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest aastatoodangust, mille arvutamisel on välja jäetud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja. Põllumajandustootja aastatoodangu arvutamiseks võib kasutada indekseid. Kasutatav arvutusmeetod peab võimaldama kindlaks määrata üksiku põllumajandustootja tegeliku kahju kõnealusel aastal. Liikmesriigid võivad otsustada vähendada kõnealust 30 % künnist, kuid siiski mitte alla 20 %.“

7) Artikli 39 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 36 lõike 1 punkti c kohast toetust antakse üksnes sissetuleku sellise languse puhul, mis ületab 30 % üksiku põllumajandustootja eelneva kolme aasta keskmisest aastasissetulekust või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest aastasissetulekust, mille arvutamisel on välja jäetud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja. Artikli 36 lõike 1 punkti c tähenduses moodustab sissetuleku tulude summa, mille põllumajandustootja saab turult, sealhulgas igas vormis riiklik toetus, millest on maha arvatud tootmiskulud. Ühisfondist põllumajandustootjatele makstava toetusega võib hüvitada vähem kui 70 % saamata jäänud sissetulekust aastal, mil põllumajandustootjal tekib õigus saada sellist toetust. Põllumajandustootja aasta jooksul saamata jäänud sissetuleku arvutamiseks võib kasutada indekseid. Liikmesriigid võivad otsustada vähendada kõnealust 30 % künnist, kuid siiski mitte alla 20 %.“

8) Artikli 39b lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Toetus antakse ühekordse kindlasummalise maksena, mis makstakse välja 31. detsembriks 2021, tuginedes pädeva asutuse poolt 30. juuniks 2021 heaks kiidetud toetusetaotlustele. Komisjon hüvitab selle hiljem vastavalt eelarveassigneeringutele ja vabade vahendite olemasolul. Toetusele võib kehtestada eri suuruse toetusesaajate kategooriate kaupa vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.“

9) Artikli 42 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 34 ja määruse (EL) 2020/2220 artiklis 4 osutatud ülesannetele võivad kohalikud tegevusrühmad samuti täita korraldusasutuse ja/või makseasutuse poolt neile delegeeritud lisaülesandeid.“

10) Artikli 51 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid, kelle puhul maaelu arenguks antava liidu toetuse kogusumma aastateks 2014–2020, mis on sätestatud käesoleva määruse I lisas, on väiksem kui 1 800 miljonit eurot, pärast oma programmide pikendamist kooskõlas määruse (EL) 2020/2220 artikliga 1, otsustada kasutada 5 % iga maaelu arengu programmi kogusummast määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 59 osutatud ülesannete täitmiseks.“

11) Artiklit 58 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Ilma et see piiraks lõigete 5, 6 ja 7 kohaldamist, on käesoleva määruse alusel maaelu arengule ajavahemikuks 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2022 ette nähtud liidu toetuse kogusumma maksimaalselt 26 896 831 880 eurot jooksevhindades, kooskõlas mitmeaastase finantsraamistikuga aastateks 2021–2027.“;

b) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Et võtta arvesse käesoleva artikli lõikes 4 osutatud iga-aastase jaotusega seotud muutusi, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 5 ja 6 osutatud ülekandmisi, ning ülekandmisi, mis tulenevad määruse (EL) 2020/2220 artikli 1 kohaldamisest, et teha tehnilisi kohandusi ilma üldisi eraldisi muutmata või et võtta arvesse pärast

käesoleva määruse vastuvõtmist õigusaktiga sätestatud muid muudatusi, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 83 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse I lisas sätestatud ülemmäärade muutmiseks.“

12) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 58a*

Vahendid liidu põllumajandussektori ja maapiirkondade taastumiseks

1. Nõukogu määruse (EL) 2020/2094 („taasterahastu määrus“) * artikli 1 lõike 2 punkti g rakendatakse kooskõlas käesoleva artikliga meetmete kaudu, mis on EAFRD raames rahastamiskõlblikud ja mis on suunatud COVID-19 kriisi mõjuga tegelemisele, summas 8 070 486 840 eurot jooksevhindades kõnealuse määruse artikli 2 lõike 2 punkti a alapunktis vi osutatud summast, võttes arvesse selle artikli 3 lõikeid 3, 4 ja 8.

Kõnealust 8 070 486 840 euro suurust jooksevhindades summat käsitatakse sihtotstarbelise välistuluna vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ** artikli 21 lõikele 5.

See tehakse lisaks käesoleva määruse artiklis 58 sätestatud koguvahenditele täiendavate vahenditena kättesaadavaks EAFRD eelarvelise kulukohustuse jaoks aastateks 2021 ja 2022 järgmiselt:

— 2021: 2 387 718 000 eurot;

— 2022: 5 682 768 840 eurot.

Käesoleva määruse ning määruste (EL) nr 1306/2013 ja (EL) nr 1307/2013 kohaldamisel käsitatakse kõnealuseid täiendavaid vahendeid summadena, millest rahastatakse EAFRD raames võetavaid meetmeid. Neid käsitatakse osana käesoleva määruse artikli 58 lõikes 1 osutatud maaelu arengule antava liidu toetuse kogusummast, millele need lisatakse, kui viidatakse maaelu arengule antava liidu toetuse kogusummale. Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklit 14 ei kohaldata käesolevas lõikes ja käesoleva artikli lõikes 2 osutatud täiendavate vahendite suhtes.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud täiendavate vahendite jaotus liikmesriikide kaupa pärast käesoleva artikli lõikes 7 osutatud summa mahaarvamist on esitatud Ia lisas.

3. Käesoleva määruse artikli 59 lõigetes 5 ja 6 osutatud minimaalseid protsendimäärasid, mida kohaldatakse EAFRD koguosalusele maaelu arengu programmis, ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud täiendavate vahendite suhtes. Liikmesriigid tagavad siiski, et kooskõlas määruse (EL) 2020/2220 artikli 1 lõikega 2 reserveeritakse igas maaelu arengu programmis käesoleva määruse artikli 59 lõikes 6 osutatud meetmete jaoks EAFRD osaluse vähemalt sama suur üldine määr, sealhulgas käesoleva artikli lõikes 2 osutatud täiendavatest vahenditest.

4. Vähemalt 37 % käesoleva artikli lõikes 2 osutatud täiendavatest vahenditest reserveeritakse igas maaelu arengu programmis artiklis 33 ning artikli 59 lõigetes 5 ja 6 osutatud meetmetele, eelkõige järgmisele:

a) mahepõllumajandus;

b) kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohanemine, sealhulgas põllumajandusest pärinevate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine;

c) mullakaitse, sealhulgas mullaviljakuse suurendamine süsiniku sidumise kaudu;

d) veekasutuse ja -majanduse parandamine, sealhulgas vee säästmine;

e) bioloogilisele mitmekesisusele soodsate elupaikade loomine, säilitamine ja taastamine;

f) pestitsiidide ja antimikroobikumide kasutamisega seotud riskide ja mõju vähendamine;

g) loomade heaolu;

h) LEADERi koostöötegevus.

5. Vähemalt 55 % käesoleva artikli lõikes 2 osutatud täiendavatest vahenditest reserveeritakse igas maaelu arengu programmis artiklites 17, 19, 20 ja 35 osutatud meetmetele, tingimusel et selliste meetmete sihtotstarbeline kasutamine maaelu arengu programmides edendab majanduslikku ja sotsiaalset arengut maapiirkondades ning aitab kaasa majanduse vastupanuvõimelisele, kestlikule ja digitaalsele taastumisele kooskõlas muu hulgas käesoleva määruse kohaste põllumajanduslike keskkonna- ja kliimaeesmärkidega, eelkõige järgmisele:

a) lühikesed tarneahelad ja kohalikud turud;

b) ressursitõhusus, sealhulgas täppis- ja arukas põllumajandus, innovatsioon, digitaliseerimine ning tootmismasinate ja -seadmete moderniseerimine;

c) tööohutustingimused;

d) taastuvenergia, ring- ja biomajandus;

e) juurdepääs kvaliteetsele info- ja kommunikatsioonitehnoloogiale maapiirkondades.

Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud täiendavate vahendite eraldamisel võivad liikmesriigid otsustada teha erandi käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud protsendimäärast ulatuses, mis on vajalik määruse (EL) 2020/2220 artikli 1 lõikes 2 sätestatud kaitse taseme säilitamise põhimõtte järgimiseks. Selle asemel võivad liikmesriigid siiski otsustada teha erandi kõnealusest kaitse taseme säilitamise põhimõttest ulatuses, mis on vajalik käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud protsendimäära järgimiseks.

6. Liikmesriikide algatusel võib kuni 4 % käesoleva artikli lõikes 2 osutatud täiendavate vahendite kogusummast kooskõlas artikli 51 lõikega 2 eraldada maaelu arengu programmidele antavale tehnilisele abile. Nende liikmesriikide puhul, kelle suhtes kohaldatakse artikli 51 lõike 2 neljandat lõiku, võib see protsendimäär olla 5 %.

7. Kuni 0,25 % käesoleva artikli lõikes 1 osutatud täiendavate vahendite kogusummast võib eraldada tehnilisele abile vastavalt artikli 51 lõikele 1.

8. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud täiendavate vahenditega seotud eelarvelised kulukohustused võetakse igas maaelu arengu programmis artikli 58 lõikes 4 osutatud eraldisest eraldi.

9. Määruse (EL) nr 1303/2013 artikleid 20, 21 ja 22 ei kohaldata käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud täiendavate vahendite suhtes.

---

* Nõukogu 14. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2020/2094, millega luuakse Euroopa Liidu taasterahastu, et toetada majanduse taastumist pärast COVID-19 kriisi (ELT L 433, 22.12.2020, lk 23).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193 30.7.2018, lk 1).“

13) Artiklit 59 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 4 lisatakse järgmine punkt:

„ea) 100 % tegevustele, mida rahastatakse artikli 58a lõikes 1 osutatud täiendavatest vahenditest. Liikmesriigid võivad kehtestada ühtse, konkreetse EAFRD osaluse määra, mida kohaldatakse kõigi nende tegevuste suhtes;“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Vähemalt 5 % ja Horvaatia puhul 2,5 % EAFRD koguosalusest maaelu arengu programmis reserveeritakse LEADERi jaoks ning määruse (EL) 2020/2220 artiklis 4 nimetatud kogukonna juhitud kohaliku arengu jaoks.

Kui liikmesriigid kasutavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 14 lõike 1 kuuendas või seitsmendas lõigus sätestatud võimalust, kohaldatakse käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud protsente EAFRD koguosalusele maaelu arengu programmis ilma määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 14 lõike 1 kuuenda või seitsmenda lõigu kohaselt kättesaadavaks tehtud täiendava toetuseta.“;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6a. Artikli 39b alusel antav EAFRD toetus ei tohi ületada 2 % EAFRD kogu toetusest maaelu arengu programmile aastateks 2014–2020, nagu on sätestatud I lisa esimeses osas.“

14) Artikli 75 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriik esitab 30. juuniks 2016 ja iga järgmise aasta 30. juuniks kuni aastani 2026 (kaasa arvatud) komisjonile maaelu arengu programmi rakendamise aastaaruande eelmise kalendriaasta kohta. 2016. aastal esitatav aruanne hõlmab 2014. ja 2015. kalendriaastat.“

15) Artikkel 78 asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid koostavad 2026. aastal oma iga maaelu arengu programmi kohta järelhindamise aruande. Nimetatud aruanne esitatakse komisjonile 31. detsembriks 2026.“

16) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse I lisale.

17) Lisatakse käesoleva määruse II lisas sätestatud uus Ia lisa.

18) II lisa muudetakse järgmiselt:

a) artikli 17 lõike 3 (investeeringud materiaalsesse varasse) neljandat veergu muudetakse järgmiselt:

i) rida 6 asendatakse järgmisega:

„Rahastamiskõlblikest investeeringutest muudes piirkondades

Eespool loetletud määrasid võib suurendada maksimaalselt 35 protsendipunkti võrra, kui artikli 58a lõikes 1 osutatud vahenditest rahastatakse tegevusi, mis aitavad kaasa majanduse vastupanuvõimelisele, kestlikule ja digitaalsele taastumisele, tingimusel et selline toetus ei ületa 75 %, ning täiendavalt 20 protsendipunkti võrra, tingimusel et ühendatud toetuse maksimummäär ei ületa 90 %, järgmistel juhtudel:

— noored põllumajandustootjad, kes on määratletud käesolevas määruses või kes on juba alustanud tegevust viie aasta jooksul enne toetustaotluse esitamist;

— ühisinvesteeringud ja integreeritud projektid, sealhulgas need, mis on seotud tootjaorganisatsioonide ühinemisega;

— artiklis 32 osutatud looduslikust ja muust eripärast tingitud piirangutega alad;

— EIP raames toetatud tegevused;

— artiklite 28 ja 29 kohaste tegevustega seotud investeeringud.“;

ii) rida 11 asendatakse järgmisega:

„Rahastamiskõlblikest investeeringutest muudes piirkondades

Eespool loetletud määrasid võib suurendada maksimaalselt 35 protsendipunkti võrra, kui artikli 58a lõikes 1 osutatud vahenditest rahastatakse tegevusi, mis aitavad kaasa majanduse vastupanuvõimelisele, kestlikule ja digitaalsele taastumisele, tingimusel et selline toetus ei ületa 75 %, ning täiendavalt 20 protsendipunkti võrra EIP raames toetatud tegevuste puhul või tootjaorganisatsioonide ühinemisega seotud tegevuste puhul, tingimusel et ühendatud toetuse maksimummäär ei ületa 90 %.“;

b) artikli 19 lõige 6 (põllumajandusettevõtete ja ettevõtete areng) neljanda veeru rida 1 asendatakse järgmisega:

„Artikli 19 lõike 1 punkti a alapunkti i kohaselt noore põllumajandustootja kohta

Seda summat võib suurendada kuni 30 000 euro võrra artikli 58a lõikes 1 osutatud vahenditest tehtavate rahastatavate tegevuste puhul.“

Artikkel 8

Määruse (EL) nr 1306/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1306/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 25 lisatakse järgmine lõik:

„Nii 2021. kui ka 2022. aastal on reservi suurus 400 miljonit eurot (2011. aasta hindades) ja see lisatakse nõukogu määruse (EL) 2020/2093 * (mitmeaastase finantsraamistiku määrus) lisas sätestatud mitmeaastase finantsraamistiku rubriiki 3.

* Nõukogu 17. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2020/2093, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2021–2027 (ELT L 433, 22.12.2020, lk 11).“

2) Artikkel 33 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 33*

Eelarvelised kulukohustused

Seoses liidu eelarveliste kulukohustustega maaelu arengu programmide puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 76, ja asjakohasel juhul koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/2220 * artikli 2 lõikega 2.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2020/2220, millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) toetuse kohta 2021. ja 2022. aastal ning muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ning (EL) nr 1307/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja nende määruste kohaldamisega ning määrust (EL) nr 1308/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja sellise toetuse jaotamisega (ELT L 437, 28.12.2020, lk 1).“

3) Artiklisse 35 lisatakse järgmine lõige:

„5. Programmidele, mida pikendatakse vastavalt määruse (EL) 2020/2220 artiklile 1, ei tehta eelmakseid 2021. ja 2022. aasta eraldisteks või täiendavateks vahenditeks, millele osutatakse määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 58a lõigetes 1 ja 2.“

4) Artikli 36 lõikesse 3 lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punkti b kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EL) nr 1305/2013 artiklis 58a osutatud täiendavate vahendite suhtes.“

5) Artikli 37 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon teeb lõppmakse vastavalt vahendite olemasolule pärast maaelu arengu programmi rakendamist käsitleva viimase iga-aastase eduaruande kättesaamist, võttes aluseks kehtiva rahastamiskava, asjaomase maaelu arengu programmi viimase rakendusaasta raamatupidamisaruanded ning vastava kontrollimise ja heakskiitmise otsuse. Nimetatud raamatupidamisaruanded esitatakse komisjonile hiljemalt kuus kuud pärast määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõikes 2 osutatud kulude toetusõiguslikkuse viimast kuupäeva ja, vajaduse korral koostoimes määruse (EL) 2020/2220 artikli 2 lõikega 2, ning need hõlmavad makseasutuse poolt kantud kulusid kuni kulude toetusõiguslikkuse viimase kuupäevani.“

6) Artikli 38 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Eelarveliste kulukohustuste see osa, mis on kulude rahastamiskõlblikkuse viimasel kuupäeval veel avatud, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõikes 2 ja, vajaduse korral koostoimes määruse (EL) 2020/2220 artikli 2 lõikega 2, ning mille kohta ei ole kuue kuu jooksul pärast nimetatud kuupäeva esitatud ühtegi kuludeklaratsiooni, vabastatakse automaatselt kohustustest.“

Artikkel 9

Määruse (EL) nr 1307/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1307/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 11 lõikesse 6 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid teatavad komisjonile käesoleva artikli kohaselt tehtud otsustest ja vähendamisest tekkivatest hinnangulistest summadest 2021. aasta puhul 19. veebruariks 2021 ja 2022. aasta puhul 1. augustiks 2021.“

2) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võivad otsustada, et nad kasutavad EAFRDst rahastatava lisatoetusena eelarveaastatel 2022 ja 2023 kuni 15 % oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast kalendriaastateks 2021 ja 2022, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks. Kõnealusest otsusest teatatakse komisjonile 2021. kalendriaasta puhul 19. veebruariks 2021 ja 2022. kalendriaasta puhul 1. augustiks 2021 ning teates märgitakse valitud protsendimäär.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid, kes ei tee 2022. ja 2023. eelarveaasta kohta lõike 1 seitsmendas lõigus osutatud otsust, võivad otsustada kasutada otsetoetusteks kuni 15 % või Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Läti, Leedu, Poola, Portugali, Rumeenia, Slovakkia, Soome ja Rootsi puhul kuni 25 % summast, mis on eraldatud EAFRDst 2022. eelarveaastal määrusega (EL) nr 1305/2013 ja 2023. eelarveaastal rahastatud toetuseks liidu õigusaktidega, mis on vastu võetud pärast nõukogu määruse (EL) 2020/2093 * (mitmeaastase finantsraamistiku määrus) vastuvõtmist. Selle tulemusel ei saa vastavat summat enam kasutada EAFRDst rahastatud toetuse jaoks. Kõnealusest otsusest teatatakse komisjonile 2022. eelarveaasta puhul 19. veebruariks 2021 ja 2023. eelarveaasta puhul 1. augustiks 2021 ning teates märgitakse valitud protsendimäär.

* Nõukogu 17. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2020/2093, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2021–2027 (ELT L 433, 22.12.2020, lk 11).“

3) Artiklit 22 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaselt iga liikmesriigi kohta arvutatud summat võib suurendada summa võrra, mis on maksimaalselt 3 % II lisas kehtestatud asjaomasest iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, pärast sellise summa lahutamist, mis tuleneb artikli 47 lõike 1 kohaldamisest asjakohasel aastal. Kui liikmesriik kasutab sellist suurendamise võimalust, võtab komisjon kõnealust suurendamist arvesse käesoleva artikli lõike 1 kohaselt põhitoetuskava iga-aastase riikliku ülemmäära kehtestamisel. Liikmesriigid teatavad sel eesmärgil komisjonile hiljemalt 1. augustiks 2014 iga-aastased protsendimäärad, mille võrra käesoleva artikli lõike 1 kohaselt arvutatavat summat suurendatakse. Liikmesriigid teatavad komisjonile 19. veebruariks 2021 iga-aastase protsendimäära, mille võrra käesoleva artikli lõike 1 kohaselt arvutatavat summat suurendatakse kalendriaastateks 2021 ja 2022.“;

b) lõikesse 5 lisatakse järgmine lõik:

„Kui 2021. ja 2022. kalendriaasta puhul on komisjoni poolt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt iga liikmesriigi kohta kehtestatud ülemmäär eelneva aasta ülemmäärast erinev tulenevalt II lisas sätestatud summa muutusest või otsustest, mille kõnealune liikmesriik võttis vastu vastavalt käesoleva artikli, artikli 14 lõikele 1 või 2, artikli 42 lõikele 1, artikli 49 lõikele 1, artikli 51 lõikele 1 või artiklile 53, vähendab või suurendab kõnealune liikmesriik lineaarselt kõigi toetusõiguste väärtust ja/või vähendab või suurendab riiklikku reservi või piirkondlikke reserve, et tagada vastavus käesoleva artikli lõikele 4.“

4) Artikli 23 lõikesse 6 lisatakse järgmine lõik:

„Lõike 1 esimest lõiku kohaldavad liikmesriigid teatavad komisjonile lõigetes 2 ja 3 osutatud otsustest 2021. kalendriaasta puhul 19. veebruariks 2021 ja 2022. kalendriaasta puhul 1. augustiks 2021.“

5) Artiklisse 25 lisatakse järgmised lõigud:

„11. Pärast artikli 22 lõikes 5 osutatud kohanduse kohaldamist võivad liikmesriigid, kes on kasutanud käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud erandit, otsustada, et 31. detsembri 2019. aasta seisuga põllumajandustootjate kasutuses olevaid toetusõigusi, mille esialgne ühikuväärtus on väiksem kui 2020. aasta riiklik või piirkondlik ühikuväärtus, mis on arvutatud käesoleva lõike teise lõigu kohaselt, suurendatakse kuni 2020. aasta riikliku või piirkondliku ühikuväärtuseni. Suurendamine arvutatakse järgmistel tingimustel:

a) asjaomase liikmesriigi otsustatud suurendamise arvutusmeetod põhineb objektiivsetel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel;

b) selleks et suurendamist rahastada, vähendatakse toetusõigusi, mis on 31. detsembri 2019. aasta seisuga täielikult või osaliselt põllumajandustootjate omanduses või nende poolt renditud ja mille väärtus on suurem kui teise lõigu kohaselt arvutatud 2020. aasta riiklik või piirkondlik ühikuväärtus; kõnealust vähendamist kohaldatakse selliste toetusõiguste väärtuse ja 2020. aasta riikliku või piirkondliku ühikuväärtuse vahe suhtes; vähendamine põhineb objektiivsetel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel, mis võib hõlmata vähendamise ülempiiri kehtestamist.

2020. aasta riikliku või piirkondliku ühikuväärtuse, millele on osutatud käesoleva lõike esimeses lõigus, arvutamiseks jagatakse artikli 22 lõike 1 või artikli 23 lõike 2 kohaselt 2020. aastaks kehtestatud põhitoetuskava riiklik või piirkondlik ülemmäär, välja arvatud riikliku reservi või piirkondlike reservide summa, 31. detsembri 2019. aasta seisuga põllumajandustootjate omanduses olevate või renditud toetusõiguste arvuga.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust võivad liikmesriigid, kes on kasutanud käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud erandit, otsustada säilitada kõnealuse lõike kohaselt arvutatud toetusõiguste väärtuse, mida artikli 22 lõike 5 alusel kohandatakse.

Liikmesriigid teatavad põllumajandustootjatele õigel ajal nende toetusõiguste väärtuse, mis on arvutatud vastavalt käesolevale lõikele.

12. Kalendriaastate 2021 ja 2022 puhul võivad liikmesriigid otsustada kohaldada täiendavat riigisisest ühtlustamist, kohaldades asjaomase aasta suhtes lõiget 11.“

6) Artiklisse 29 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid teatavad komisjonile artikli 25 lõigetes 11 ja 12 osutatud otsustest kalendriaastate 2020 ja 2021 kohta 19. veebruariks 2021.

Liikmesriigid teatavad komisjonile artikli 25 lõikes 12 osutatud otsustest 2022. kalendriaasta kohta hiljemalt 1. augustil 2021.“

7) Artikli 30 lõikesse 8 lisatakse järgmine lõik:

„Riiklikust reservist või piirkondlikest reservidest 2021. ja 2022. aastal tehtavate eraldiste puhul kohandatakse riikliku reservi või piirkondlike reservide summat, mis tuleb käesoleva lõike teise lõigu kohaselt välja jätta, vastavalt artikli 22 lõike 5 teisele lõigule. Riiklikust reservist või piirkondlikest reservidest 2021. ja 2022. aastal tehtavate eraldiste suhtes käesoleva lõike kolmandat lõiku ei kohaldata.“

8) Artiklit 36 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„2020. aastal ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad liikmesriigid jätkavad selle kohaldamist ka pärast 31. detsembrit 2020.“;

b) lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt arvutatud summat võib iga liikmesriigi puhul suurendada summa võrra, mis on maksimaalselt 3 % II lisas kehtestatud asjaomasest iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, pärast sellise summa lahutamist, mis tuleneb artikli 47 lõike 1 kohaldamisest asjaomasel aastal. Kui liikmesriik kasutab sellist suurendamise võimalust, võtab komisjon kõnealust suurendamist arvesse käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt ühtse pindalatoetuse kava iga-aastase riikliku ülemmäära kehtestamisel. Liikmesriigid teatavad sel eesmärgil

komisjonile 31. jaanuariks 2018 iga-aastased protsendimäärad, mille võrra käesoleva artikli lõike 1 kohaselt arvutatavat summat alates 2018. aastast igal kalendriaastal suurendatakse. Liikmesriigid teatavad komisjonile 19. veebruariks 2021 iga-aastase protsendimäära, mille võrra käesoleva artikli lõike 1 kohaselt arvutatavat summat suurendatakse kalendriaastateks 2021 ja 2022.“

9) Artiklit 37 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid, kes annavad riiklikku üleminekutoetust ajavahemikul 2015–2020, võivad otsustada anda riiklikku üleminekutoetust ka 2021. ja 2022. aastal.“;

b) lõike 4 kuues taane asendatakse järgmisega:

„— 50 % 2020., 2021. ja 2022. aastal.“

10) Artikli 41 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad hiljemalt asjaomase aasta 1. augustiks otsustada anda alates järgnevast aastast põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatüki 1., 2., 3. ja 5. jaos osutatud põhitoetuskava raames või 1. peatüki 4. jaos osutatud ühtse pindalatoetuse kava raames, iga-aastast toetust („ümberjaotav toetus“). Liikmesriigid võivad teha sellise otsuse 2021. kalendriaasta kohta 19. veebruariks 2021 ja 2022. kalendriaasta kohta 1. augustiks 2021. Liikmesriigid, kes juba kohaldavad ümberjaotatavat toetust, võivad oma otsuse sellist toetust anda või toetuskava üksikasjad läbi vaadata 2021. kalendriaasta kohta 19. veebruariks 2021 ja 2022. kalendriaasta kohta 1. augustiks 2021.

Liikmesriigid teatavad komisjonile sellisest otsusest hiljemalt esimeses lõigus osutatud kuupäevaks.“

11) Artikli 42 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid teatavad komisjonile 19. veebruariks 2021 esimeses lõigus osutatud protsendimäära 2021. kalendriaasta kohta ja 2022. kalendriaasta kohta 1. augustiks 2021.“

12) Artikli 49 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid, kes annavad 2020. kalendriaastal artikli 48 kohast toetust, teatavad komisjonile 19. veebruariks 2021 esimeses lõigus osutatud protsendimäära 2021. kalendriaasta kohta ja 2022. kalendriaasta kohta 1. augustiks 2021.“

13) Artikli 51 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Noorte põllumajandustootjate toetuse rahastamiseks kasutavad liikmesriigid II lisas sätestatud iga-aastase riikliku ülemmäära protsendimäära, mis ei ole suurem kui 2 %. Liikmesriigid teatavad komisjonile toetuse rahastamiseks vajaliku hinnangulise protsendimäära 1. augustiks 2014. Liikmesriigid teatavad komisjonile 19. veebruariks 2021 toetuse rahastamiseks kalendriaastatel 2021 ja 2022 vajalikud hinnangulised protsendimäärad.“

14) Artikli 52 lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 70 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat määrust seoses meetmetega, mille eesmärk on vältida vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse saajate kahju, mis tuleneb turgude struktuurilisest tasakaalustamatusest vastavas sektoris. Nimetatud delegeeritud õigusaktid võivad võimaldada liikmesriikidel otsustada, et sellise toetuse maksmist võidakse jätkata kuni aastani 2022 nende tootmisühikute alusel, mille eest anti varasemal võrdlusperioodil vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust.“

15) Artiklit 53 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid, kellele ei antud kuni nõudeaastani 2020 vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust, võivad kooskõlas esimese lõiguga teha 19. veebruariks 2021 otsuse 2021. kalendriaasta kohta.“;

b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Liikmesriigid võivad iga aasta 1. augustiks vaadata oma käesoleva peatüki kohase otsuse läbi.

8. veebruariks 2020 võivad liikmesriigid käesoleva peatüki kohase otsuse samuti läbi vaadata ulatuses, mis on vajalik, et kohandada seda artikli 14 kohaselt tehtud otsusega sammastevahelise paindlikkuse kohta 2020. kalendriaastal.

Liikmesriigid võivad otsustada 19. veebruariks 2021 kalendriaasta 2021 kohta ja 1. augustiks 2021 kalendriaasta 2022 kohta, kas jätkata vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse maksmist vastava nõudeaasta kohta või see lõpetada.

Käesoleva lõike esimese ja teise lõigu kohase läbivaatamise käigus või käesoleva lõike kolmanda lõigu kohase teate tegemise käigus võivad liikmesriigid teha järgneval aastal jõustuva ja kalendriaastate 2020 ja 2021 kohta samal aastal jõustuva otsuse:

a) jätta samaks, suurendada või vähendada lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäära kõnealustes lõigetes sätestatud piirides, kui see on asjakohane, või jätta samaks või vähendada lõike 4 kohaselt kindlaks määratud protsendimäära;

b) muuta toetuse andmise tingimusi;

c) lõpetada käesoleva peatüki kohase toetuse andmine.

Liikmesriigid teatavad komisjonile igast käesoleva lõike esimese, teise ja kolmanda lõigu kohasest otsusest kõnealustes lõikudes osutatud vastavateks kuupäevadeks. Käesoleva lõike teise lõigu kohasest läbivaatamisest tuleneva otsuse teates selgitatakse, kuidas on seotud läbivaatamine ja otsus, mis on tehtud sammastevahelise paindlikkuse kohta 2020. kalendriaastal kooskõlas artikliga 14.“

16) Artikli 54 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid teatavad artiklis 53 osutatud otsustest komisjonile hiljemalt kõnealuses artiklis osutatud kuupäevadeks. Teavitus sisaldab, välja arvatud artikli 53 lõike 6 neljanda lõigu punktis c osutatud otsuse puhul, teavet sihtpiirkondade, valitud põllumajanduslike tootmisviiside või valitud sektorite ja antava toetuse suuruse kohta. Teadetesse artikli 53 lõikes 1 osutatud otsuse ja artikli 53 lõike 6 kolmandas lõigus osutatud otsuse kohta lisatakse järgmise kalendriaasta kohta artiklis 53 osutatud riiklike ülemmäärade protsendimäärad.“

17) Artikli 58 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Puuvilla eritoetuse summa arvutamiseks iga toetuskõlbliku hektari kohta 2020. aastaks korrutatakse lõikes 2 kehtestatud saagikused järgmiste võrdlussummadega:

— Bulgaaria: 649,45 eurot;

— Kreeka: 234,18 eurot;

— Hispaania: 362,15 eurot;

— Portugal: 228,00 eurot.

Puuvilla eritoetuse summa arvutamiseks iga toetuskõlbliku hektari kohta 2021. ja 2022. aastaks korrutatakse lõikes 2 kehtestatud saagikused järgmiste võrdlussummadega:

— Bulgaaria: 636,13 eurot;

— Kreeka: 229,37 eurot;

— Hispaania: 354,73 eurot;

— Portugal: 223,32 eurot.“

18) II ja III lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse III lisale.

Artikkel 10

Määruse (EL) nr 1308/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1308/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„1. aprillil 2021 algavaks ajavahemikuks koostatud tööprogrammid lõpevad 31. detsembril 2022.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud tööprogrammide liidupoolne rahastamine 2020. aastal on järgmine:

a) Kreekale 11 098 000 eurot;

b) Prantsusmaale 576 000 eurot;

c) Itaaliale 35 991 000 eurot.

Lõikes 1 osutatud tööprogrammide liidupoolne rahastamine mõlemal 2021. ja 2022. aastal on järgmine:

a) Kreekale 10 666 000 eurot;

b) Prantsusmaale 554 000 eurot;

c) Itaaliale 34 590 000 eurot.“

2) Artikli 33 lõikesse 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Rakenduskavasid, mille pikendamine kooskõlas esimeses lõigus osutatud kõige enam viie aasta pikkuse kestusega tuleb pärast 29. detsembrit 2020 heaks kiita, võib pikendada ainult kuni 31. detsembrini 2022.

Erandina esimesest lõigust on pärast 29. detsembrit 2020 heaks kiidetavate uute rakenduskavade kestus kõige enam kolm aastat.“

3) Artikli 55 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust pikendatakse ajavahemikuks 1. augustist 2019 kuni 31. juulini 2022 koostatud riiklikke programme kuni 31. detsembrini 2022. Liikmesriigid muudavad oma riiklikke programme, et võtta arvesse kõnealust pikendamist, ja teatavad muudetud programmidest komisjonile, et viimane need heaks kiidaks.“

4) Artikli 58 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liidu toetus lõikega 1 ette nähtud tootjaorganisatsioonidele on 2020. aastal Saksamaa puhul 2 277 000 eurot.

Liidu toetus lõikega 1 ette nähtud tootjaorganisatsioonidele on mõlemaks, nii 2021. kui ka 2022. aastaks Saksamaa puhul 2 188 000 eurot.“

5) Artikli 62 lõikesse 3 lisatakse järgmised lõigud:

„Erandina esimesest lõigust pikendatakse artikli 64 ja artikli 66 lõike 1 kohaselt antud, 2020. aastal aeguvate lubade kehtivusaega kuni 31. detsembrini 2021.

Tootjate suhtes, kellel on käesoleva määruse artikli 64 ja artikli 66 lõike 1 kohased, 2020. aastal aeguvad load, ei kohaldata erandina käesoleva lõike esimesest lõigust määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 89 lõikes 4 osutatud halduskaristust, tingimusel et nad teatavad pädevatele asutustele 28. veebruariks 2021, et nad ei kavatse oma luba kasutada ega soovi kasutada käesoleva lõike teises lõigus osutatud kehtivusaja pikendamist.“

6) Artiklit 68 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Selline üleminek toimub taotluse alusel, mille need tootjad on esitanud enne 31. detsembrit 2015. Liikmesriigid võivad otsustada lubada tootjatel esitada kuni 31. detsembrini 2022 taotlusi istutusõiguste muutmiseks istutuslubadeks.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1 alusel antavatel lubadel on sama pikk kehtivusaeg kui lõikes 1 osutatud istutusõigustel. Kui nimetatud load jäetakse kasutamata, kaotavad nad kehtivuse hiljemalt 31. detsembril 2018, või kui liikmesriigid on teinud lõike 1 teises lõigus osutatud otsuse, hiljemalt 31. detsembril 2025.“

7) II jaotise III peatüki 4. jao lõppu lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 167a

Turustamisreeglid oliiviõli ühisturu toimimise parandamiseks ja stabiliseerimiseks

1. Oliiviõli, sealhulgas oliiviõli tootmiseks kasutatavate oliivide ühisturu toimimise parandamiseks ja stabiliseerimiseks võivad tootjaliikmesriigid kehtestada pakkumise reguleerimiseks turustamisreeglid.

Kõnealused normid on proportsionaalsed seatud eesmärgiga ja need ei tohi:

a) olla seotud asjaomase toote esmaturustuse järgsete tehingutega;

b) lubada hindade kindlaksmääramist, sealhulgas juhul, kui hinnad määratakse juhindumiseks või soovitusena;

c) teha kättesaamatuks liiga suure osa turustussaasta toodangust, mis muidu oleks saadaval.

2. Lõikes 1 osutatud normid tehakse ettevõtjatele teatavaks, avaldades need täies ulatuses asjaomase liikmesriigi ametlikus väljaandes.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile igast käesoleva artikli alusel tehtud otsusest.“

8) Artiklisse 211 lisatakse järgmine lõige:

„3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 ei kohaldata ELi toimimise lepingu artikleid 107, 108 ja 109 riiklike fiskaalmeetmete suhtes, mille puhul liikmesriigid otsustavad kalduda kõrvale üldistest maksueeskirjadest, lubades arvutada põllumajandustootjate suhtes kohaldatavat tulumaksubaasi mitmeaastase perioodi alusel, et maksubaas teatud aastate lõikes ühtlustada.“

9) Artiklisse 214a lisatakse järgmine lõige:

„Soome võib 2021. ja 2022. aastal jätkata esimeses lõigus osutatud riiklike toetuste andmist samadel tingimustel ja samas summas, mille komisjon kiitis heaks 2020. aastaks.“

10) VI lisa asendatakse käesoleva määruse IV lisas esitatud tekstiga.

III JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 11

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 9 punkti 5 (mis käsitleb määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 25 lõiget 11) ja artikli 10 punkti 5 (mis käsitleb määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 62 lõiget 3) kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020.

Erandina käesoleva artikli esimesest lõigust jõustuvad artikli 7 punkt 12, punkti 13 alapunkt a, punktid 17 ja 18 taasterahastu määruse jõustumise kuupäeval. Artikli 7 punkti 12, punkti 13 alapunkti a ning punkte 17 ja 18 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 23. detsember 2020

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*president*
D. M. SASSOLI	M. ROTH

LISA

Määruse (EL) nr 1305/2013 I lisa muudetakse järgmiselt.

1) Pealkiri asendatakse järgmisega:

„**ESIMENE OSA: LIIDU MAAELU ARENGU TOETUSE JAOTUS AJAVAHEMIKUL 2014–2020“.**

2) Lisatakse järgmine pealkiri ja tabel:

„**TEINE OSA: LIIDU MAAELU ARENGU TOETUSE JAOTUS AJAVAHEMIKUL 2021–2022**

(jooksevhinnad eurodes)

	2021	2022
Belgia	101 120 350	82 800 894
Bulgaaria	344 590 304	282 162 644
Tšehhi	316 532 230	259 187 708
Taani	92 734 249	75 934 060
Saksamaa	1 334 041 136	1 092 359 738
Eesti	107 490 074	88 016 648
Iirimaa	380 590 206	311 640 628
Kreeka	680 177 956	556 953 600
Hispaania	1 319 414 366	1 080 382 825
Prantsusmaa	1 782 336 917	1 459 440 070
Horvaatia	363 085 794	297 307 401
Itaalia	1 648 587 531	1 349 921 375
Küpros	29 029 670	23 770 514
Läti	143 490 636	117 495 173
Leedu	238 747 895	195 495 162
Luksemburg	15 034 338	12 310 644
Ungari	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Madalmaad	89 478 781	73 268 369
Austria	635 078 708	520 024 752
Poola	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugal	660 145 863	540 550 620
Rumeenia	1 181 006 852	967 049 892
Sloveenia	134 545 025	110 170 192
Slovakkia	316 398 138	259 077 909
Soome	432 993 097	354 549 956
Rootsi	258 769 726	211 889 741
EL kokku-27	14 750 974 100	12 078 615 700
Tehniline abi	36 969 860	30 272 220
Kokku	14 787 943 960	12 108 887 920“

II LISA

Määruse (EL) nr 1305/2013 Ia lisa lisatakse järgmiselt:

„Ia LISA

TÄIENDAVATE VAHENDITE JAOTUS LIIKMESRIIKIDE KAUPA, NAGU SELLELE ON OSUTATUD ARTIKLIS 58A

(jooksevhinnad eurodes)

	2021	2022
Belgia	14 246 948	33 907 737
Bulgaaria	59 744 633	142 192 228
Tšehhi	54 879 960	130 614 305
Taani	16 078 147	38 265 991
Saksamaa	209 940 765	499 659 020
Eesti	18 636 494	44 354 855
Iirimaa	56 130 739	133 591 159
Kreeka	108 072 886	257 213 470
Hispaania	212 332 550	505 351 469
Prantsusmaa	256 456 603	610 366 714
Horvaatia	59 666 188	142 005 526
Itaalia	269 404 179	641 181 947
Küpros	3 390 542	8 069 491
Läti	24 878 226	59 210 178
Leedu	41 393 810	98 517 267
Luksemburg	2 606 635	6 203 790
Ungari	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Madalmaad	15 513 719	36 922 650
Austria	101 896 221	242 513 006
Poola	279 494 858	665 197 761
Portugal	104 599 747	248 947 399
Rumeenia	204 761 482	487 332 328
Sloveenia	21 684 662	51 609 495
Slovakkia	48 286 370	114 921 561
Soome	61 931 116	147 396 056
Rootsi	44 865 170	106 779 104
EL 27 kokku	2 381 748 705	5 668 561 918
Tehniline abi (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Kokku	2 387 718 000	5682768840“

III LISA

Määruse (EL) nr 1307/2013 II ja III lisa muudetakse järgmiselt.

1) II lisasse lisatakse järgmised veerud:

„2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904“

2) III lisasse lisatakse järgmised veerud:

„2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

„2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9“

IV LISA

Määruse (EL) nr 1308/2013 VI lisa asendatakse järgmisega:

„VI LISA

ARTIKLI 44 LÕIKES 1 OSUTATUD TOETUSPROGRAMMIDE EELARVEPIIRID

1 000 EUR eelarveaasta kohta					
	2014	2015	2016	2017-2020	alates 2021. aastast
Bulgaaria	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Tšehhi	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Saksamaa	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Kreeka	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Hispaania	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Prantsusmaa	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Horvaatia	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Itaalia	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Küpros	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Leedu	45	45	45	45	43
Luksemburg	588	—	—	—	—
Ungari	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Austria	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumeenia	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Sloveenia	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovakkia	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Ühendkuningriik	120	—	—	—	—“